

10 דצמבר
יום ד'

הוזמנתי לועד הפועל של הדסה - לשתיים אח"צ.

סקרתי על המצב בארץ בהקופת המלחמה - המצב הכלכלי, הפוליטי,
היחסים עם הערבים, המאמץ הצבאי - ועל כגונס. לפני הישיבה
הביא לי דיקנשטיין פ"ש אופטימית מהארץ: המצב הכלכלי,
ההרגשה בישוב בטוב, על ריבוח לא שמע, במסלוגה - החלכדות,
האנגלים - לפי משה - החיאשו בהחלט מהערבים. בסוריה
יש קבוצה הרוצה להקביר כל ערבי א"י לסוריה. מגנס על-
פי יזם הנציב נפגש עם הקונסול המצרי, ולפי ידיעות שהגיעו
ממצרים למשה הגיד י.ל.מ. לקונסול שאפשר להשלים בלי שני
הקטים ורק הסוכנות מעכבת.

דברי על מגנס בישיבה עם הדסה עוררו התרגשות רבה.
חרוב החרגו על מגנס. המיעוט - ידידי מגנס נבוכו, ושאלו
שאלות והבטיחו לברר.
נדרשתי והבטחתי לשוחח אתן שנית.

הלכנו משם יחד לישיבת משרד ועד החירום. דנו על
"סידור" - דרשתי לכוד השורות.

בערב בא אצלי דיקנשטיין שנית וסיפר בפרוטרום
רשמיו מהארץ: הכל טוב...
מרמינסקי ספר לי הפרטים על יזם ברגר - עניין
החבר והשאל.

למה לא הודיעו לי על כך לפני פגישתי עם ב"ט ז

11 דצמבר
יום ה'

איטליה וגרמניה הכריזו מלחמה על אמריקה. הקלטים

השקופים - נחלזו.

ישבתי כל חבוקר עם אנשי הכבון של הקונגרס היהודי אשר פרסם חוברת על הצבא היהודי המכיל לא פחות מעשרים ושלוש סירוסים, השמטות עיקריות, ספרות וכדומה. עם ארצות סבהילה --

אה"צ - פגישה במשרדו של ווייז בשאלה ועד הפועלים.

גרינברג לא בא מפני בריאותו. הזמינו גם את בונטשיק ועוד יהודי אשר לא ידעתי. בונטשיק וסיגל יצאו בחריפות נגד דעתי, אולם כשלסיגל נודע שחנאי קודם אצלי הוא - קבלה חכניתי האר"י הודיע שהוא יכנס לוועד הפועלים אז בהחלטה.

לפנוח ערב - בא אצלי אפשטיין משיקגו. יהודי טוב,

(22) אולם מרבה בשיתח ומאריך בדיבור. סיפר על הנסיון ליהנות מהחכר והשאל: סולד פנה לפני שלושה שבועות לק. ועוד. התובה היתה שבלי דרישה מאנגליה אין האמריקנים יכלים לעשות כלום. אנגליה מקבלת סכונות, נשק וחמר גלמי מאמריקא חנם; אנגליה סוכרת חלק למושבוחיה. בארץ אפשר לפתח תעשייה חמימה, חשכלית, מהכח.